

Sygn. akt I C 24/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Miller

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A.

przeciwko TUZ Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę 4907,70 złotych

1. zasądza od TUZ Towarzystwa (...) w W. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A. kwotę 4907,70 (cztery tysiące dziewięćset siedem 70/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od TUZ Towarzystwa (...) w W. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A. kwotę 1463 (tysiąc czterysta sześćdziesiąt trzy) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 24/17

UZASADNIENIE

W dniu 26 października 2016 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w A. wystąpiła do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi przeciwko TUZ Towarzystwu (...) w W. z pozwem o zapłatę kwoty 4907,70 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty, wnosząc o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu 14 kwietnia 2016 r. doszło do wypadku, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego kierującą była A. S. (1). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Poszkodowana w związku z uszkodzeniem pojazdu zmuszona była wynająć pojazd zastępczy na czas likwidacji szkody, tj. na 38 dni. Tytułem kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego powód wystawił poszkodowanej fakturę. W dniu 15 kwietnia 2016 r. poszkodowana przeniosła na powoda w drodze umowy cesji wierzytelność z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Strona pozwana, pomimo wezwania do zapłaty, nie wypłaciła należnego odszkodowania.

[pozew k.2-6]

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i funkcjonalną oraz przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

[postanowienie k.19-20 odwr.]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu. Pełnomocnik strony pozwanej podniósł zarzut braku legitymacji procesowej czynnej, wskazując, że wierzytelność, która mogłaby zostać przeniesiona umową cesji w niniejszej sprawie nie powstała, jako że nie zostało wykazane, aby poszkodowana rzeczywiście uściła czynsz za wynajem pojazdu zastępczego, wobec czego nie doszło do powstania uszczerbku w jej majątku. Zakwestionował również zarówno zasadę odpowiedzialności strony pozwanej, jak i wysokość dochodzonego roszczenia.

[odpowiedź na pozew k.30-32 odwr.]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 kwietnia 2016 r. doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będący własnością A. S. (1). Sprawca szkody w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w TUZ Towarzystwie (...) w W..

[okoliczność bezsporna]

Uszkodzenia samochodu marki F. (...) obejmowały m. in. wgniecenie maski pojazdu i stłuczenie reflektora, co stanowiło przeciwwskazanie do jego dalszej eksploatacji.

[dowód: zeznania świadka A. S. (1) 00:20:53-00:43:41 e-protokół rozprawy CD k.67]

W dniu 15 kwietnia 2016 r. A. S. (1) zgłosiła szkodę stronie pozwanej. Tego samego dnia zawarła z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki C. (...) o nr rejestracyjnym (...) ze stawką za wynajem w wysokości 105 zł netto za dobę. Wydanie samochodu poszkodowanej nastąpiło w dniu 15 kwietnia 2016 r. Najem pojazdu trwał do 23 maja 2016 r. Z tytułu powyższego najmu powód wystawił poszkodowanej fakturę na kwotę 4907,70 zł.

[dowód: umowa najmu k.14-15, faktura k.17, zeznania świadka A. S. (1) 00:20:53-00:43:41 e-protokół rozprawy CD k.67]

Zgodnie z umową, zapłata za najem przedmiotowego pojazdu mogła nastąpić, według wyboru najemcy, albo poprzez zapłatę kwoty czynszu najmu albo poprzez dokonanie na rzecz wynajmującego cesji wierzytelności przysługującej najemcy w stosunku do ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody, powstałej w pojeździe wskutek kolizji. A. S. (1) przeniosła na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A. wierzytelność, przysługującą jej wobec strony pozwanej z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego marki C. (...) nr rej. (...) w związku z likwidacją szkody z dnia 14 kwietnia 2016 r. w pojeździe marki F. (...) nr rej. (...). Poszkodowana przeniosła na powoda powyższą wierzytelność tytułem pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wraz ze wszystkimi prawami związanymi z tą wierzytelnością.

[dowód: umowa najmu k.14-15, umowa przelewu wierzytelności k.16]

A. S. (1) otrzymała dane powodowej Spółki wraz z informacją o możliwości zawarcia z nią umowy najmu pojazdu zastępczego od swojego pełnomocnika, reprezentującego ją w innej sprawie. Wynajęła samochód wyższej klasy, aniżeli samochód, który uległ uszkodzeniu. Stawka dobowo za wynajem pojazdu została jednak w związku z tym obniżona do stawki obowiązującej przy wynajmie pojazdów z segmentu A, czyli stawka miała być taka, jak dla samochodu porównywalnego z samochodem uszkodzonym. Poszkodowana nie uiszczała kaucji za wynajem. Nie była zobowiązana do zapłaty żadnych innych kosztów dodatkowych, a także do wyczyszczenia samochodu przed jego zwrotem. Limit kilometrowy został zniesiony. W cenę czynszu najmu auta były wliczone również jego przedstawienie i odbiór.

[dowód: zeznania świadka M. B. 00:05:30-00:20:53 e-protokół rozprawy CD k.67]

Dobowe stawki rynkowe za wynajem samochodu zastępczego w klasie A w okresie objętym żądaniem pozwu kształtowały się od 59 do 333 zł.

[dowód: wydruki ofert poszczególnych przedsiębiorstw oferujących najem pojazdów zastępczych k. 33 i 49-57]

W trakcie naprawy samochodu marki F. (...) A. S. (1) pracowała na drugim końcu miasta. Kończyła pracę o różnych godzinach, np. o 2 w nocy, i musiała korzystać z samochodu. Kontakt ze stroną pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego był utrudniony, ponieważ likwidator reprezentujący Towarzystwo (...) nie odbierał telefonów. Strona pozwana przyjęła, że pojazd A. S. (1) uległ szkodzie całkowitej. Decyzję w sprawie przyznania odszkodowania poszkodowana otrzymała na kilka dni przed zwrotem pojazdu zastępczego. Wypłata odszkodowania nastąpiła dopiero w lipcu 2016 r.

[dowód: zeznania świadka A. S. (1) 00:20:53-00:43:41 e-protokół rozprawy CD k.67]

Faktura obejmująca koszty najmu pojazdu zastępczego została wysłana stronie pozwanej w dniu jej wystawienia, tj. 15 lipca 2016 r.

[okoliczność bezsporna]

Pismem z dnia 6 września 2016 r. powodowa Spółka wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 4907,70 zł z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego do dnia 9 września 2016 r.

[dowód: wezwanie do zapłaty k.18]

Wezwanie do zapłaty pozostało bezskuteczne.

[okoliczność bezsporna]

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W rozpoznawanej sprawie powód domagał się zwrotu kosztów pojazdu zastępczego, wynikających z faktury. Okolicznością bezsporną był fakt, że sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Towarzystwo (...) podniosło zarzut braku legitymacji procesowej powoda oraz kwestionowało zakres szkody, tj. okres najmu pojazdu zastępczego i wysokość stawki dobowej czynszu najmu pojazdu zastępczego, uznając ją za rażąco zawyżoną.

Zarzut braku legitymacji procesowej powoda jest niezasadny.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Poszkodowana A. S. (1) zawarła z powodową Spółką w dniu 15 kwietnia 2016 r. umowę, zgodnie z którą przeniosła na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w A. wierzytelność, przysługującą jej wobec strony pozwanej z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego marki C. (...) nr rej. (...) w związku z likwidacją szkody z dnia 14 kwietnia 2016 r. w pojeździe marki F. (...) nr rej. (...). Poszkodowana przeniosła na powoda powyższą wierzytelność tytułem pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wraz ze wszystkimi prawami związanymi z tą wierzytelnością. Powodowa Spółka weszła zatem w prawa i obowiązki A. S. (2) w powyższym zakresie i jest legitymowana do dochodzenia od strony pozwanej zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, z którego korzystała A. S. (1) w trakcie postępowania likwidacyjnego w związku ze zdarzeniem, w wyniku którego uszkodzeniu uległ jej samochód.

Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego świadczonego z tytułu ubezpieczenia OC jest zakreślona granicami odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierowcy samochodu, który spowodował wypadek (szkodę). Do rozstrzygnięcia o wysokości odszkodowania należnego poszkodowanemu od ubezpieczyciela w ramach ubezpieczenia OC komunikacyjnego koniecznym jest sięgnięcie do ogólnych reguł Kodeksu cywilnego, odnoszących się do zakresu odszkodowania, w szczególności do przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego

odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego (tak m. in. Sąd Najwyższy w uchwałach z dnia 15.11.2001 r., III CZP 68/01, publ. OSP z 2002 r., z. 7-8, poz. 103 i z dnia 21.03.2003 r., III CZP 6/03, publ. OSNC z 2004 r., z. 1, poz. 4). Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, jak podkreślał Sąd Najwyższy, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (tak m. in. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20.02.2002 r., V CKN 1273/00, niepubl. i w wyroku z dnia 16.05.2002 r., V CKN 1273/00, niepubl.).

Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia lub uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie i orzecznictwie sądów powszechnych podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia, ale również zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu. Koszty najęcia samochodu zastępczego nie obejmują jednak całego, faktycznego okresu naprawy samochodu, lecz jedynie okres konieczny i niezbędny do przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5.11.2004 r., II CK 494/03, Legalis nr 67722).

Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia (uszkodzenia). Termin wydatków koniecznych oznacza przy tym wydatek niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Za szkodę można uznać tylko koszty niezbędne, rzeczywiście poniesione przez poszkodowanego, którego obciąża ciężar dowodu wysokości szkody.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego nie służącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje także celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (tak m. in. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17.11.2011 r., III CZP 5/11, Lex nr 1011468). Korzystanie z samochodu stało się przy obecnym stanie rozwoju stosunków społecznych i gospodarczych standardem cywilizacyjnym. Możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego ma umożliwić poszkodowanemu zachowanie takiego standardu życia codziennego, jak gdyby wypadek nie miał miejsca. Szkodą majątkową podlegającą naprawieniu są wydatki poniesione przez poszkodowanego w okresie naprawy pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego samochodu, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. W świetle powyższych rozważań uznać należy, że odszkodowanie należy się za czas celowej i ekonomicznie uzasadnionej naprawy pojazdu, bez wliczenia innych czynności likwidacyjnych.

Rozstrzygnięcie sprawy sprowadzało się zatem do ustalenia celowego i ekonomicznie uzasadnionego czasu naprawy pojazdu, należącego do poszkodowanej, ustalenia czy zakres uszkodzeń pojazdu umożliwił poszkodowanemu dalsze z niego korzystanie oraz zasadności wysokości stawki dobowej za najem pojazdu zastępczego.

Ustalając powyższe okoliczności, Sąd oparł się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, tj. dokumentach oraz zeznaniach świadków.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Sąd nie jest zatem odpowiedzialny za wynik postępowania. To strony ponoszą ryzyko nieudowodnienia swoich twierdzeń.

Strona powodowa złożyła umowę najmu pojazdu, umowę cesji wierzytelności oraz fakturę określającą wysokość poniesionych kosztów najmu samochodu zastępczego.

Zasady art. 6 k.c. i 232 k.p.c. nie określają zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane muszą być w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności, na niej spoczywał.

Skoro strona powodowa wykazała podstawę faktyczną roszczenia, przedstawiając odpowiednie dowody w postaci dokumentów i zeznań świadków, że kwota wskazana w fakturze z dnia 15 lipca 2016 r. obejmowała uzasadnione i konieczne koszty wynajmu pojazdu, pozostające w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą zaistniałą na skutek zdarzenia z dnia 14 kwietnia 2016 r., a powód nabył powyższą wierzytelność od uprawnionej poszkodowanej, to na stronie pozwanej spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności przeciwnych. Obowiązkowi temu strona pozwana jednakże nie sprostała.

Strona pozwana nie wykazała w toku procesu właściwie żadnej inicjatywy dowodowej. Wniosła jedynie o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. S. (1) na okoliczność przyczynienia się powoda i poszkodowanej do rozmiaru szkody. Na rozprawie, na której był przesłuchiwany świadek, nie stawił się nikt w imieniu Towarzystwa (...).

W ocenie Sądu chybiony jest zarzut strony pozwanej, jakoby poszkodowana przyczyniła się do zwiększenia rozmiaru powstałej szkody poprzez wybór nieodpowiedniego przedsiębiorstwa świadczącego usługi wynajmu pojazdów zastępczych, zgodę na wynajęcie pojazdu wyższej klasy, aniżeli pojazd uszkodzony, co pociąga za sobą wyższe, nieuprawnione koszty wynajmu. Z zeznań świadków A. S. (1) i M. B. wynika, że poszkodowana faktycznie wynajęła pojazd marki C. (...), który zalicza się do samochodów segmentu B, podczas gdy pojazd uszkodzony to samochód niższej klasy, należący do segmentu A. D. stawka w omawianej sprawie została jednak obniżona do wartości, odpowiadającej stawce za wynajem samochodu segmentu A, a zatem takiego, jaki został uszkodzony.

Jeśli chodzi o stawkę dobową czynszu za najem, to należy wskazać, że nie jest on najwyższy, jaki stosowano w tym okresie. Ze złożonych przez obie strony ofert najmu pojazdu zastępczego wynika, że stawki te kształtowały się od 59 do 333 zł. Żaden przepis nie nakłada na poszkodowaną obowiązku poszukiwania jak najtańszej oferty. Należy również wskazać, że z doświadczenia życiowego wynika, że warunki najmu pojazdu zastępczego odbywają się na różnych warunkach i najczęściej, poza stawką dobową za najem pojazdu, poszkodowany ponosi jeszcze inne dodatkowe koszty, jak np. koszt podstawienia lub odbioru samochodu zastępczego w inne miejsce, aniżeli siedziba podmiotu trudniącego się wynajmem tego typu pojazdów, koszt mycia samochodu przed jego oddaniem. Poszkodowany często jest też ograniczony limitem kilometrów, a zatem nie może w pełni swobodnie korzystać w wynajętym samochodzie, a jeżeli to czyni, to ponosi w związku z tym dodatkowe koszty. W rozpoznawanej sprawie A. S. (1) jako poszkodowana miała obowiązek uiścić uzgodnioną stawkę dobową za wynajem pojazdu zastępczego, która obejmowała m. in. podstawienie jak i odbiór auta z miejsca innego, aniżeli siedziba powoda, oraz jego mycie. Zniesiony był również limit kilometrów. Ponadto skoro stawka dobową została w rozpoznawanej sprawie ustalona na 105 zł przy obowiązujących stawkach wahających się od 59 do 333 zł, to należy wskazać, że uzgodniona stawka w tym przypadku była znacznie poniżej średniej dobowej stawki rynkowej obowiązującej za najem pojazdu zastępczego tego typu.

Podkreślić również należy, że w toku postępowania likwidacyjnego szkoda została zakwalifikowana jako całkowita, tj. naprawa samochodu poszkodowanej była nieopłacalna z punktu widzenia ekonomicznego, jako że koszty przewidywanej naprawy znacznie przewyższały wartość rynkową tego pojazdu sprzed szkody. Poszkodowana mogła zatem korzystać z pojazdu zastępczego do chwili wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela, jako że dopiero wówczas jej szkoda została naprawiona. Tymczasem poszkodowana zakończyła najem przed zakończeniem postępowania likwidacyjnego, a więc dobrowolnie zrzekła się uprawnienia, które jej przysługiwało do zakończenia postępowania, co przyczyniło się do zmniejszenia kosztów wynajmu pojazdu, które obciążają pozwanego.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, postępowanie likwidacyjne okazało się być przewlekłe, z uwagi na okoliczności leżące po stronie pozwanego. Nie można zatem czynić poszkodowanej zarzutu zbyt długiego korzystania z samochodu zastępczego, w sytuacji gdy winien tej okoliczności bezsprzecznie był pozwany. Jak wynika z zeznań świadków A. S. (1) i M. B. nawiązanie kontaktu z likwidatorem szkody już po dacie jej zgłoszenia napotykało na wiele trudności. Ubezpieczyciel nie odbierał od poszkodowanej telefonów, nie odpowiadał też na maile powodowej

Spółki. Strona pozwana nie wykazała dlaczego postępowanie likwidacyjne trwało tak długo. Nie zgłosiła w tym zakresie żadnych wniosków dowodowych. Nie złożyła także, pomimo wyraźnego zobowiązania Sądu (zarządzenie k.27), akt szkodowych. W odpowiedzi na pozew pełnomocnik ubezpieczyciela podniósł, że „pozwany nie może uwzględnić bezczynności poszkodowanego w czasie likwidacji szkody”, nie wskazując na czym owa bezczynność polegała i w jaki ewentualnie sposób wpłynęła na czas trwania postępowania likwidacyjnego. Należy przy tym podkreślić, że jak wynika z zeznań świadka A. S. (1), to na skutek działań samej poszkodowanej udało się poprzez Policję nawiązać kontakt ze sprawcą szkody, który potwierdził okoliczności zdarzenia, co przyczyniło się do zakończenia postępowania likwidacyjnego.

Reasumując, należy zatem stwierdzić, że poszkodowana w żadnym stopniu nie przyczyniła się do zwiększenia rozmiaru szkody. Wręcz przeciwnie, z łatwością można dostrzec, że jej działania skutkowały jej ograniczeniem.

W ocenie Sądu czas najmu pojazdu był uzasadniony w okresie od 15 kwietnia do 23 maja 2016 r. Postępowanie likwidacyjne trwało dłużej, albowiem odszkodowanie zostało wypłacone poszkodowanej dopiero w lipcu 2016 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że powództwo jest zasadne i uwzględnił je w całości.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z treścią art. 817 § 1 i 2 k.c. w przypadku braku odmiennych ustaleń zakład ubezpieczeń zobowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W rozpoznawanej sprawie szkoda została zgłoszona stronie pozwanej bezpośrednio po wypadku. Powodowa Spółka wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 4907,70 zł z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w dniu wystawienia faktury, tj. 15 lipca 2016 r., przesyłając również fakturę wraz z umową najmu pojazdu i umową cesji. Żądanie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 16 sierpnia 2016 r. jest zatem zasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Strona powodowa wygrała proces w całości, a zatem strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu na jej rzecz poniesionych kosztów procesu w wysokości 1463 zł, na którą to kwotę złożyły się: opłata od pozwu - 246 zł, koszty zastępstwa procesowego - 1200 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie - Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie - Dz. U. z 2016 r., poz. 1668) i opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł.